Πρέπει να απλοποιηθή το ράσο ή και να καταργηθή ακόμη για να διευκολυνθούν κυρίως οι έγγαμοι Κληρικοί στην ζωή τους εκτός Ναού; (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 28 Αυγούστου, 2013

Συνέντευξη του Σεβ.
Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιεροθέου στην
δημοσιογράφο κ. Παπαβλάχου.

1. Ερώτηση: Πρέπει, κατά τήν γνώμη σας, νά
απλοποιηθή τό ράσο ή καί νά καταργηθή ακόμη γιά νά διευκολυνθούν κυρίως οι
έγγαμοι Κληρικοί στήν ζωή τους εκτός Εκκλησίας (μάλλον εκτός Ναού);

Τό ράσο είναι τό ένδυμα τού Ορθοδόξου Κληρικού, πού
διαμορφώθηκε από τήν Παράδοση, καί είναι διακριτικό γνώρισμά του. Έχει μιά
ιστορία, συνδεμένη μέ θυσίες, αγώνες, δάκρυα καί αίματα. Όπως ξέρετε, πολλά
λειτουργήματα στήν κοινωνία έχουν κάποια διακριτική ενδυμασία, όπως οι ιατροί,
οι νοσοκόμοι, οι φαρμακοποιοί κλπ. Στούς Κληρικούς τό ράσο θυμίζει ότι είναι
πνευματικοί ιατροί καί όχι απλώς κοινωνικοί λειτουργοί.

Η ζωή τού Κληρικού είναι θυσιαστική, είναι μιά διαρκής
προσφορά καί απαιτεί τό νά βγαίνη κανείς από τόν εαυτό του καί νά προσφέρεται
στόν άλλον. Αυτό συνδέεται μέ τόν αγώνα, τήν θυσία, τήν υπομονή στίς συκοφαντίες
καί στήν κριτική τών ανθρώπων. Τελικά πιστεύω ότι δέν είναι τό ράσο εκείνο πού
δυσκολεύει τούς Κληρικούς στό έργο τους, αλλά η υψηλή αποστολή τής Ιερωσύνης.
Τό
νά φορά κανείς τό ράσο είναι η μικρότερη θυσία πού μπορεί νά κάνη.

Υπάρχουν νέοι πού ισχυρίζονται ότι τό ράσο τούς εμποδίζει νά
γίνουν Κληρικοί. Δέν νομίζω ότι αυτό είναι τό πρόβλημά τους. Στήν πράξη έχουν

αντίρρηση στήν θυσιαστική καί ασκητική ζωή τής Ιερωσύνης, σέ αυτό πού εκπροσωπεί
η Ιερωσύνη. Στίς άλλες Χριστιανικές Ομολογίες έχει αποβληθή τό ράσο εκτός τούς Ιερού Ναού, αλλά παρά ταύτα δέν υπάρχουν κλήσεις γιά νά αναλάβουν τήν ποιμαντική
διακονία τών ανθρώπων.

Βέβαια σέ μερικά σημεία καί στήν χώρα μας μερικοί Κληρικοί
έχουν απλοποιήσει τήν ενδυμασία τους, όταν εξέρχωνται από τόν Ναό, καί ίσως κάτι πρέπει νά γίνη πρός τήν κατεύθυνση αυτή, αλλά νομίζω ότι δέν πρέπει οι Κληρικοί νά αποβάλουν τό ράσο, γιατί δέν είναι αυτό τό βασικό πρόβλημά τους σήμερα. Τό μεγαλύτερο πρόβλημα τής Εκκλησίας είναι η εκκοσμίκευση καί η ανικανότητα τών ανθρώπων νά αισθανθούν τήν αγάπη τού Θεού καί νά θυσιάζωνται γιά τούς άλλους.

2. Ερώτηση: Είναι έτοιμη η Εκκλησία, αλλά καί
η κοινωνία, νά δεχθή μιά τέτοια αλλαγή;

Η Εκκλησία κινείται μέ αργούς ρυθμούς σέ αλλαγές, όπως γίνεται
καί σέ κάθε πολιτισμό, γιά νά μήν αποβάλλεται συγχρόνως καί τό βαθύτερο τής Παραδόσεώς της. Κάθε αλλαγή πρέπει νά γίνεται μέ προσοχή, γιά νά διασφαλίζεται η
ουσία τής εκκλησιαστικής ζωής. Η Εκκλησία δέν πρέπει νά μεταβάλλεται εύκολα σέ κάθε επικαιρότητα, γιατί ενεδρεύει ο κίνδυνος τής αλλοτρίωσης.

Έχει παρατηρηθή ότι οι Προτεστάντες θέλησαν νά αποβάλουν
μερικά αρνητικά στοιχεία τής παραδόσεώς τους καί μαζί μέ αυτά απέβαλαν καί τήν ίδια τήν Παράδοση, όπως η μητέρα πού μετά τό πλύσιμο τού βρέφους πετάει τό ακάθαρτο νερό, αλλά είναι ενδεχόμενο νά πετάξη καί τό ίδιο τό βρέφος.

Από τίς επισκέψεις πού έχω κάνει στήν Αμερική έχω δή ότι νέοι
Κληρικοί, πού τελειώνουν Θεολογικές Σχολές καί μαθαίνουν τήν Ορθόδοξη

Παράδοση,
αγαπούν τό ράσο καί κυκλοφορούν εκτός τού Ναού ενδεδυμένοι μέ αυτό, γιατί θέλουν
νά ζήσουν τόσο τήν Παραδόση, όσο καί αυτό πού τήν εκπροσωπεί καί διαφοροποιείται
από τόν Προτεσταντισμό καί τόν Καθολικισμό.

Νομίζω δέ ότι καί η κοινωνία δέν είναι έτοιμη νά δεχθή τήν
αποβολή τού ράσου από τούς Κληρικούς. Υπάρχουν μερικοί πού θέλουν τόν Ιερέα
χωρίς ράσο, αλλά οι περισσότεροι θέλουν τούς Κληρικούς νά σέβωνται τήν Παράδοση,
νά εκφράζουν αυτό πού εκπροσωπούν καί νά είναι ειλικρινείς στήν αποστολή τους.–

(Πηγή:
"Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Απρίλιος 2013)